

Dt kapitola 26.

[1] Až přijdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, a obsadíš ji a usadíš se v ní, [2] vezmeš z prvotin všech polních plodů, které vytěžíš ze své země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, vložíš je do koše a půjdeš k místu, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno. [3] Přijdeš ke knězi, který tam bude v těch dnech, a řekneš mu: "Vyznávám dnes Hospodinu, tvému Bohu, že jsem vstoupil do země, o které přísahal Hospodin našim otcům, že nám ji dá." [4] Kněz vezme koš z tvé ruky a postaví jej před oltář Hospodina, tvého Boha. [5] Ty pak promluvíš před Hospodinem, svým Bohem, takto: "Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova, sestoupil do Egypta a s hrstkou lidí tam pobýval jako host. Tam se stal velkým, zdatným a početným národem. [6] Ale Egypťané s námi zle nakládali, trýznili nás a tvrdě nás zotročovali. [7] Tu jsme úpěli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin nás vyslyšel, shlédl na naše pokoření, plahočení a útlak. [8] Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou a vztaženou paží, za veliké hrůzy, se znamením a zázraky, [9] a přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem. [10] Nyní tedy, hle, přinesl jsem prvotiny z plodů role, kterou jsi mi dal, Hospodine." A postavíš koš před Hospodina, svého Boha, a pokloníš se před Hospodinem, svým Bohem. [11] Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě a tvému domu, ty i lévijec i bezdomovec, který bude mezi vámi. [12] Když pak třetího roku, v roce desátků, odvedeš všechny desátky ze své úrody a dáš je lévijci, bezdomovci, sirotku a vdově, aby jedli v tvých branách a nasýtli se, [13] řekneš před Hospodinem, svým Bohem: "Vynesl jsem z domu, co bylo svaté, a dal jsem to lévijci a bezdomovci, sirotku a vdově, zcela podle tvého příkazu, který jsi mi dal. Nepřestoupil jsem ani neopomenul žádné z tvých přikázání. [14] Nejedl jsem z toho, když jsem měl zármutek, neodstranil jsem z toho nic, když jsem byl nečistý, nedal jsem z toho nic pro mrtvého. Poslechl jsem Hospodina, svého Boha, a učinil jsem vše, jak jsi mi přikázal. [15] Shlédni ze svého svatého obydlí, z nebes, a požehnej svému izraelskému lidu i půdě, kterou jsi nám dal, jak jsi přísahně slíbil našim otcům, tu zemi oplývající mlékem a medem." [16] Dnešního dne ti Hospodin, tvůj Bůh, přikazuje, abys dodržoval tato nařízení a právní ustanovení. Budeš je bedlivě dodržovat celým svým srdcem a celou svou duší. [17] Prohlásil jsi při Hospodinu, že ti bude Bohem a ty že budeš chodit po jeho cestách a dbát na jeho nařízení, přikázání a právní ustanovení a že ho budeš poslouchat. [18] A Hospodin prohlásil dnes tobě, že budeš jeho lidem, zvláštním vlastnictvím, jak k tobě mluvil. Budeš dbát na všechna jeho přikázání [19] a on tě vyvýší nade všechny pronárody, které učinil. Budeš mu chválou, věhlasem a okrasou, budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak mluvil.